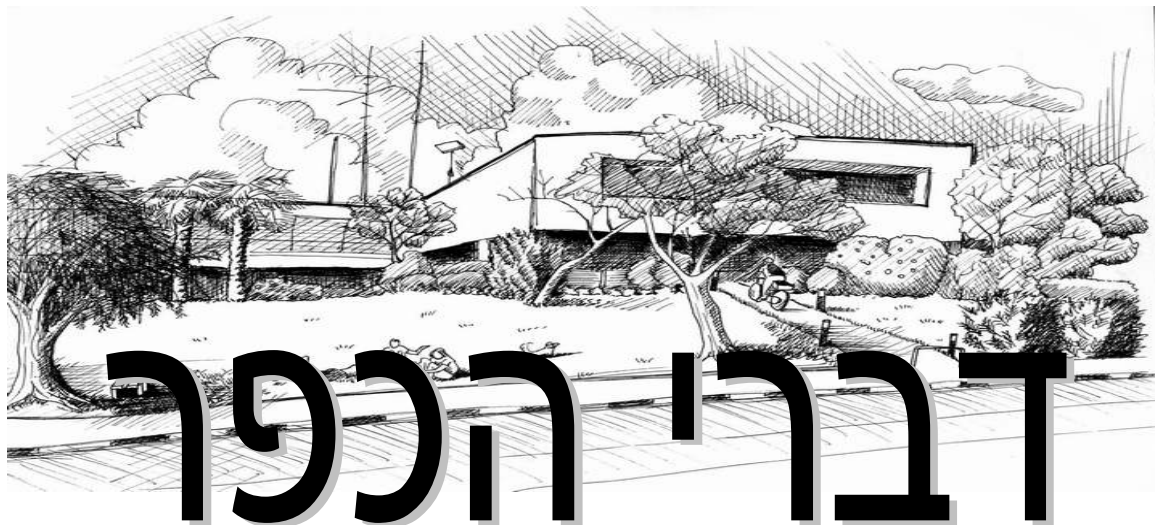

דברי הכפר

לחיות זה לאהוב
עד כמה שנפשך מגעת
לחיות זה לעבוד
להשיג מטרות נשגבות

לחיות זה לחפש
את הערך היקר ביותר של החיים
לחיות זה לחתור אל האמת
בכל מעשה ידיך

לחיות זה לשכוח
אי צדק ובגידה באמת
לחיות זה כמו הים
בו משתקף גן העדן של האלוהים.

תרגום מנורבגית
מאת: ואסבוט אנדרסן 1868 - 1944

גיליון מס' 2083 * כ"ו בטבת תשס"ח * 4 בינואר 2008

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

**בצער רב אנו מודיעים
על פטירתו של חברנו**

**ינקל מנדזיגורסקי
ז"ל**

**ומשתתפים בצערם של
נעמי, רותי ואבנר
וכל בני המשפחה**

שלא תדעו עוד צער

אבא יקר ואהוב!

תשע שנים עברו מאז שאמא היקרה והאהובה נלקחה מאיתנו ואילו אתה שהיית כה קשור אליה המשכת לחיות ולהקרין חום, אהבה, חיוכים ודאגה שלעולם לא הסתיימה למרות הקושי והעצבות של להיות לבד.

לפני כשלושה חודשים לצערנו, נפלת שברת את האגן ועמדת פעם נוספת בגבורה במסכת טיפולים רפואיים. נלחמת לחיות לאחר הניתוח הקשה ושרדת כמו גיבור, אך למרות הניסיון והרצון העז שלך, לבך המקסים לא עמד בלחץ וקרס.

אבא יקר ואהוב, עומדים אנו אל מול הקבר וקשה לנו להבין כיצד נחת עלינו כזה אסון.

כך פתאום הלכת לך מאיתנו והשארת אותנו כואבים ועצובים.

השארת אחריו חלל ריק ולנו לא נותר אלא להתרפק על העבר ועל הרגעים היפים והנעימים שהיו לנו יחד.

אבא'לה, אנחנו מבטיחים להמשיך ולשמור אחד על השני ואילו אתה נוח בשלווה ובשקט ושמור על אמא המתוקה שלנו שם למעלה.

מאיתנו נעמי, רותי ואבנר.

סבא ינקל

כשפם הלכה לעולמה, היה ברור שאנו לוקחים אחריות על ינקל. האור שעוד נותר לו בחיים היה הקשר עם הנכדים. זה נתן לו כוח לעמוד על הרגלים ולהמשיך להלחם.

הקשר בינינו מאוד התחזק.

ינקל היה סבא מדהים. דואג, מחבק, מסור ואוהב.

בכל יום בשעה רבע לשלוש בצהרים צלצל הטלפון בביתנו. ינקל התעניין איך עבר היום בבית הספר. בימי שישי היה מגיע לארוחת ערב שבסיומה היה משחק עם הראל ודורון דמקה, שח-מט, רביעיות וכד'.

זה ממש הפך למסורת, מין שעת איכות בין סבא לנכדים.

פעם היה ניסיון לשחק "ארץ עיר"... ושינקל התבקש לכתוב שם של מאכל באות ה', הוא כתב הרדל (חרדל) אנחנו כמובן התפוצצנו מצחוק, והוא לא הבין למה. ינקל קנה מכשיר וידאו, הוא היה מקליט לילדים תוכניות טלוויזיה ששודרו בשעות מאוחרות. כך הוא זכה לביקור שלהם בביתו. הוא מילא את המקרר באספקה של גלידות ושוקולד והתענג מחברתם.

לעולם לא פיספס ימי הולדת. היה לו חשוב שלילדים לא יחסר כלום, שיהיו בריאים ומאושרים ושיחוו את הילדות שלהם ללא פחד ואיום כפי שהוא חווה.

כשהראל עשה את עבודת השורשים, ינקל הסכים לחשוף מעט את עברו בגרמניה. הוא סיפר שהיה הילד היהודי היחיד בכיתה וסבל מאנטישמיות ושנאה עזים. ושבגיל 13 עבר לאנגליה ונאלץ להיפרד מאמו שנלקחה למחנה ריכוז. איך אומץ אצל משפחה נוצרייה באנגליה, ואת כל השתלשלות החיים עד שעלה לאניית המעפילים ה"נגב" והגיע ארצה. השיחות האלו קרבו ביניהם מאוד.

סבא שלנו היה איש צנוע ונעים הליכות, מאוד סגור, לעולם לא התלונן, תמיד חיך והיה מוכן לעזור.

ינקל אני רוצה להודות לך שהיית סבא נפלא לילדיי והענקת להם את יכולת האהבה והנתינה.

תחסר לנו מאוד

נוח על משכבך בשלום ללא ייסורים

איילת

דומקומף ובוטש - הירהורים

מילים נרדפות אלה פתחו וסגרו כל מפגש שלי עם ינקל.
 בכניסה לביתו של ינקל היתה הרגשה של אקשן. עכשיו יתחיל התחקור על כל המידע שינקל לא הצליח לאגור ולפענח בתקופה האחרונה. לרוב היו אלה פיסות מידע הקשורות לנושאים עקרוניים, כגון מה היו הקריטריונים לתור חלוקת המזגנים החדשים לחברי משק. או, מי החליט שבנים אשר יצאו לחו"ל לתקופה ממושכת ידחפו לסוף התור ברשימת היוצאים ללימודי המשך, חוץ מקורס משקים (השקייה) או אקונומים ברופין כמובן.
 מכיוון שמעמדי בדיון (אף פעם לא היה כזה, אלא ויכוח) נקבע מראש תמיד, והוא לייצג את הממסד הבלתי מתחשב ולחלוטין לא הגיוני, החלטתי תמיד להסיט את אופי הויכוח מהתנצחות להומור. זה לא עבר על מי מנוחות כשמשפט הפתיחה של ינקל היה "אל תהיה דומקומף, ככה אי אפשר להתווכח".
 היום נפגשתי עם אבנר, רותי ונעמי על מנת להסדיר את סדר ההקראות בלווייה של ינקל. כשנכנסתי לבית, כמובן שלא דפקתי בדלת, כי אחרת זאת כניסה פורמאלית לביתו של ינקל ובשבילי אותה דירה במרכז שכונת הצאן היא חלק מהווי חיי לאורך מספר עשורים.
 בכורסא של ינקל ישב אבנר, כמובן, והשיחה קולחת על נושאים שאינם קשורים לינקל אבל ברור שהם לגמרי בהשראתו. רוני (בעלה של רותי) הצלע השלישית במשולש הניצחי גם שם ורק ינקל חסר. "היה לנו ויכוח" אבנר פותח.....רעד עבר בגופי, חוץ מהמבטא, מהירות הדיבור והדציבלים זה היה ינקל בכבודו ובעצמו.
 באופן אינסטינקטיבי אני מפנה את ראשי לכיוון הכניסה ומחפש את שעון הדוד שהיווה את מרכז המפגשים של ינקל ושלי בשנים האחרונות כאשר אבנר נדד ליבשת המובטחת (כמעט, אמר הרצל) בחיפוש אחר עושר רגעי. המפגשים חולקו לשלושה נושאים נפרדים בדיון ותאריכים וחזרו על עצמם כל חודש. בתחילת כל חודש, נתבקשתי לסור אל מעונו של ינקל לוודא ששעון הדוד מכוון על פי שעון העונה ונצמד לשעות הזולות. במרכז היומן החודשי שבתי לינקל על מנת לבדוק את רשימת התחנות על מכשיר הוידאו ובסופו של החודש חגגנו סביב הפלאפון האנטיקה (שעד לאחרונה נראה רק אצל תמיר). בתוקף תפקידי הייתי ממונה על מחיקת כל ההודעות והשיחות שלא נענו. כך עברו להם ירחים, רבעונים וחגים, כשבין לבין אבנר מגיח מהסבך ושוב עולים קולות הויכוח הרמים שאליהם התגעגענו עוד מימיה של בובלה (פמלה).
 ינקל אף פעם לא שכח לי חסד נעורים ומפעם לפעם היה מראה לי את התמונות מהפעוטון של ריבה (היום מרפאה) ובו נראים אבנר, רפי, שרה, דורי ומיכל (כשעוד הייתה אשכנזייה) ישובים על סירי ברזל צמודים. כל אחד והבלטה שלו, אך יחד עסוקים באספקת היבול היומי. שהרי בלעדיו אי אפשר להמשיך לשנת הצהריים וארוחת הארבע. כך גדלתי עם אבנר ומשפחת מנדג'יגורסקי, בין פורים לטקס כיתה א', בין משימות משק הילדים לבר מצווה.

וכך, בכל פעם שהביקור שלי מסתיים, ינקל בחיור גדול אומר לי: "תודה בוטש, אני מצטער שאני מטריד אותך ולוקח אותך מהמשפחה אבל טוב שבאת. תודה בוטש" ואני יורד את מדרגות המרפסת חזרה אל חיק שכונת הצאן ומודה לבורא שנתן לי את הזכות להכיר את ינקל, ושהוא היה חלק מחיי. להתראות ינקל ותמסור חיבוק ונשיקה לבובלה, משנינו "דומקומף ובוטש"

רפי פרנק

ימי הולדת

6.1	שני שובל אור-רב נבו (נכד-מרקוסון)	11.1	אסטל חצור - 70 לי איסטון (נכדה) שוני-סיון בן-נתן (נכדה)
7.1	אלה פינק שחר גדליזון יואל גליק (נכד) נעה זיו (נכדה-פרנק)	12.1	הרי סמיט פרל בן-עטר דין בן-צבי (נין)
8.1	תמי פוטש ירדן גלעדי נילי בן-צבי (נכדה)		
9.1	אורי שובל		
10.1	גרשי אפשטיין הדס סינה (נכד) אריאל-משה קולט (נכד) עליה פרלסון (נכדה)		

ברכה מיוחדת לרפאל סלע שחגג יום הולדת ראשון ביום 30.12.07 ♥

נזכור			
ג	בשבט תש"ן	29.1.90	מר אברהם גילמור
ג	בשבט תשנ"ט	1.99..20	גב' ססיליה ברגמן

פירורים לתחילת שנת 2008

רק לפני כמה שבועות נפגשנו בחניה ליד הבריכה ושוב אנחנו פה, מלווים את יקירנו בדרכו האחרונה, ינקל'ה איש צנוע אוהב ודואג שתמיד הסתובב בינינו בנועם ושקט, שאל לשלומנו ונתן מילה טובה, דאג למשפחתו ואהב את הקהילה שהוא חי בתוכה.
עכשיו הוא נח ודואג לנו ממרומים.
לאבנר רותי ונעמי וכל המשפחה המורחבת שלא תדעו עוד צער ושתזכו לטוב בחיים האלה.

את השנה החדשה פתחנו בפתיחה חגיגית ומפוארת של פאב בערב שישי האחרון, יודעי דבר מספרים שהמקום קיבל שידרוג מקסים, שהיו המון המון אנשים גם ממחוזותינו וגם לא, שהאווירה היתה נפלאה מוזיקה נהדרת ריקודים עד אור הבקר ושכולם נהנו מאד. נאחל לעצמנו שנדע הרבה אירועים חברתיים במקום ונפגש שם המון, שהמקום יפרח ויגדל.
תוספת קטנה ואישית מאוולין שביקשה להודות לכל אלה שתרמו להצלחת המסיבה שהיתה אחת המסיבות הנפלאות שחגגנו בתקופה האחרונה ומאחלת לנו עוד הרבה כמוה.

עוד לפני שנפרדנו משנת 2007 אירחנו את יהודה מגיד (בנם המאומץ של ההרמצים מגרעין צבר) וחבריו לצוות לארוחת בקר כיד המלך במועדון של הגרעין, זה אחרי שהם סיירו וניווטו כל הלילה בסביבות הירדן ההררי ובגבעות שסביב הקיבוץ וסיימו את מסעם בסביבות השעה 06:00 בבקר בשער המשק.

הצוות המורחב של אגף רווחה יצא ליום כייף ופינוק לסיכום השנה, הם יצאו לישוב מכמנים שממוקם בגליל המערבי קצת מעל לכרמיאל שם הם נפגשו עם תושבת המקום שהסבירה להם על המקום ואורח החיים בישוב. הם זכו שם לארוחת צהרים על טוהרת הצמחונות, ולמדו על הדבש תכונותיו וסגולותיו, והכינו קרמים ומשחות על בסיס צמחי מרפא. בקיצור, דרך נפלאה ומקורית להודות לכל האנשים הנפלאים האלה שנותנים מזמנם כל השנה לרווחתנו. הנה ניתנת לנו ההזדמנות להודות להם על שהם תמיד בנמצא עבורנו כשאנחנו צריכים, מהמרפאה למפגש, לוותיקאר, לארגון טיולים ואירועים. וברגע של צרה תמיד שם לתת כתף אזן קשבת או סיעוד.

במבצע השנתי לסיכום השנה (ספירת מלאי) במרכזית ובמרפאה העובדים הגיעו למסקנות חד משמעיות שהמוצר מספר אחד למתכון לחיים ארוכים בריאים ומאושרים הוא שוקולד. אז חברה זה הזמן לעזוב את אספירין, האקמול התרופות והחיסונים למיניהם ולעבור לשוקולד. ולמי שעבר במדף השוקולד לאחרונה יכול לגלות שם כל כך הרבה סוגים, שאין ספק שאחד מבין כל הסוגים הרבים שיש על המדף יכול אחד מהם להביא מרפא לכל המחלה. אז שנה טובה מתוקה ובריאה לכל לקוחות המרפאה והמרכזית.

שאטו פרלסון שוב פותח את שעריו לפנינו ומזמין אותנו לארוחת ערב באווירה קצת אחרת, אז למי שלא בא לבשל או לנסוע לר"פ, או כל סיבה שהיא, טלפון

אחד לרג'י ואתם מתקבלים בחום ואהבה ומובטח לכם שלא תצאו מהבית רעבים.

זה אמנם קרה לפני כמה שבועות אבל אנחנו מנסים לא לשכוח אף אחד, אז ברכות לעידן בן זאב שהשתחרר מהשרות הצבאי וכבר עובד כדי לחסוך כסף לטיול, עידן- מזל טוב מכולנו.

כמו בכל שנה בעזרת התארגנות רצינית של ההורים והצוות החינוכי, הצליחו לארגן את מסיבת הפרידה משנת 2007 לכיתות י"ב. המסיבה התקיימה בפאב המשופץ, היפה והמרווח. במסיבה היו כ-140 נערים ונערות שנהנו מכיבוד כיד המלך, מוזיקה עכשווית ומצב רוח מרומם. הם קיבלו את השנה לפי מיטב המסורת: הספירה לאחור והנשיקה המסורתית. תודה לכל אלה שלקחו חלק בהצלחת המסיבה.

תודה לשר קסדן שהורידה את הכפפות ומצטרפת אלינו לחוג כותבי הפירורים, תבורכי. אז לא לשכוח למי שיש חדשות שרוצה לשתף את כולנו, טלפון אחד אלינו ואנחנו נדאג להביא זאת בכתב.

זהו, הסתיימה לה שנה ולפנינו שנה חדשה, שמביאה איתה את כל הדברים הנפלאים שחבויים בתוכה. אז שנזכה להרבה מעשים טובים, רוגע וסובלנות שנדע להקשיב, לפרגן ולתת מילה טובה. שנשמע חדשות טובות כל יום ושאושר יהיה מנת חלקינו כל הזמן. והעיקר שנדע להחזיר כמו שאנחנו לוקחים.

אלן ואיליין איסטון חזרו מלונדון לאחר שהייה של שבועיים, שם חגגו את יום הולדתו הרביעי של נכדם הצעיר ביותר ויום הולדת 85 לאלן, עד 120.

שבת של אור אהבה ושלום לכולנו. ולא לשכוח להוסיף תפילה קטנה לגשם, שיבוא ובהרבה. בברכה ארי שטיינר ובני המשפחה.

ברכות

דברים שלא הספקנו לאחל לבנינו בארוחת הערב שהתקיימה לכבוד השנה האזרחית החדשה:
 לכל חיילינו באשר הם, שתהיה לכם שנה מעניינת, שימרו על עצמכם וליבשו סוודר כשקר בחוץ.
 לחבר'ה שלומדים באוניברסיטות ובמכללות השונות, שהשנה לא תהיינה יותר שביתות ושלא יהיו עליות בשכר הלימוד.
 לבנים שעובדים ולחבר'ה שמטיילים בחו"ל - תצליחו במעשיכם ושתהיה לכם שנה פוריה.
 לדנה ומיטל, אנו מאחלים החלמה מהירה.
 מאיתנו - ועדת בנים

המשיח ואני בניו-יורק

חודש דצמבר הוא החודש של המשיח ושלי- שנינו נולדנו באותו התאריך (שלי בטוח, שלו ...)

שנינו נמצאים כרגע בניו-יורק, ונהנים מהרבה קונצרטים. אם אתם מכירים מישהו המחכה לו- תגידו לו שהמשיח עסוק מאד כרגע- הוא מופיע ברוב הכנסיות הגדולות בניו-יורק (וודאי גם במקומות רבים אחרים), ובאולמי הקונצרטים הגדולים (Carnegie Hall and Lincoln Center). גם אני הייתי נוכח בכמה מהם: שמעתי את "המשיח" בכנסייה גדולה עם סולנים טובים, תזמורת בארוק, ומקהלת גברים/ילדים נפלאה. בנוסף, השתתפתי ב Sing-In בלינקולן סנטר יחד עם עוד כאלפיים זמרים (הקהל),

כ-12 מנצחים (כל אחד ניצח על אחד הקטעים של המקהלה), עוגב וסולנים. זאת היתה חוויה מעניינת אך קצת מאכזבת כי לא היתה תזמורת, והמנצחים התקשו לשמור על הקצב לעומת "המקהלה". כמו כן, כל מנצח היה חייב להקדים את השירה בנאום קצר, שלא היה תמיד חיוני להמשך, וזה האריך את הערב. אבל לשמחתי יכולתי לשיר את היצירות המוכרות והיפות.

אחת המנצחות הביאה את מקהלת הנערים שהיא מנצחת עליה בקונטיקט, והם שרו כמה שירים לפני תחילת הערב. כמובן שהיו Christmas Carols, ואז פתאום שמעתי עיבוד למקהלה של "שיר לשלום". התברר שהיא אשת רב (היא טרחה לציין זאת בדברי ההקדמה שלה, ואף תרגמה לעברית את מלות השיר שעליו היא ניצחה- "שאו שערים ראשיכם", ממזמור כ"ד.) ביצירה כולה יש כמובן הרבה ציטוטים מכתבי הקודש העבריים. וכדי שהכל יהיה politically correct, היה עוד שיר – הפעם אפריקאי- לסיום ההופעה שלהם.

מצב זה של equal time לכל הקבוצות האתניות וכל הגזעים מאפיין ביותר את ניו-יורק. בטלוויזיה יש ערוצים בשפות שונות, יש איזורי מגורים (מרצון כמובן) לקבוצות שונות ("אפרו-אמריקאים", "Hispanic", "קוריאנים, רוסים, איטלקים, סינים, וכל"), ברחובות רואים ושומעים בליל של פרצופים ושפות. יש בעיה לאומית של הגירה בלתי חוקית, התופסת עכשיו את הכותרות במערכות הבחירות לנשיאות. כל מועמד (בפריימריז בינתיים) חייב לציין את עמדתו, המשתנה לפי הצורך. המהגרים האלה חשובים לקיום רוב המסעדות בעיר, לעבודות הנקיון, ועוד. יש מאמרים בעתונות המציניים גם שהמהגרים מהווים תפקיד חשוב בקידום כלכלת העיר ומדינת ניו-יורק. נשמע מוכר?

ה"חור" שנוצר מאסון מגדלי התאומים עדיין לא התמלא. עובדים שם, אך הצפי לגמר הפרויקט הוא לעוד מספר שנים.

כבר ירד שלג בניו-יורק, אבל בעיר הוא לא נשאר זמן רב. במקומות אחרים בארה"ב היו סופות חזקות ואף קרבנות בנפש. עדיין לא סבלתי יתר על המידה מהקור. אני מתכוונת לנצל את החורף לפעילות ספורטיבית חורפית (אחייני עובד כמורה לסקי).

אני עובדת במרכז העיר ויש שפע של קישוטים לכבוד קריסטמס. גם בבתים פרטיים בכל מקום רואים קישוטים מאד מתוחכמים. משום מה אני לא מתרגשת מהם במיוחד. בכל המוסדות מציבים עצי אשוח מקושטים וגם חנוכיות. למרות שחנוכה נגמר לפני שבועיים, לא נעים להם להסיר את הסמל היהודי, שמא אקט זה ייחשב לאפלייה!

הצטערתי לשמוע על פטירתו של ג'ק בן נתן. תנחומי למשפחה ולכל מכבדיו.

אני מאחלת שנה אזרחית טובה לכולם- שנת שלום ושגשוג לקבוצנו ולמדינתנו.

שרה דבולט

בית-כנסת - פיתחו לי שערי צדק

שלום לכולם,

אני מרגיש צורך לתת תשובה לכל אותם חברים ותושבים ששואלים אותי בנושא הקמת בית-כנסת.

כל שאלה כזו חורצת בי חריצים עמוקים, לא הייתה לי תשובה חיובית בעניין מלבד העובדה שהנושא כבר לא בידי ולא בסמכותי.

בתקופה האחרונה הייתי נתון כולי לענייני הבריאות שלי ולנושא שיפוץ בית-בלונד שיחד עם הקמת בית-הכנסת מילאו את זמני וחיי, בין שאר ענייני המשפחה.

במשך כמה שנים ושני מנהלי קהילה משכתי בסבלנות ובסובלנות, תוך תסכול עצום וניסיתי להעביר החלטה על הקמת בית-כנסת. לאחר מאמצים רבים נפלה החלטה חיובית באסיפה ולמרות עקיצות לא מעטות על ההפרש הקטן לא היה גבול לשמחתי, נפל דבר היסטורי בכפר. המתנתי כחודש לאחר ההחלטה ואז הגיע טלפון לא צפוי מרותי עמית שבישרה לי, ללא הסברים על כך שברוך כהן מינה אותה להמשיך את הטיפול בעניין בית-הכנסת וביקש ממנה להקים צוות חברים כראות עיניה שיביא תקנון לאסיפה ולהנהלת הקהילה, כמובן שעבורי זאת הייתה סטירת לחי מצלצלת ובנוסף היה גם צורך להשיב בכן או לא מידי, אם אני מוכן לא להיעלב ולהיות בצוות.

כמובן שביקשתי זמן לעצמי להתייעץ עם אנשים שבקיאים בעניינים שכאלו. לאחר התייעצות והתלבטות ארוכה, החלטתי להשתתף בצוות מתוך שליחות וכבוד למטרה הנעלה, אף שהייתי בדעת מיעוט בצוות המשכתי עד הסוף. לאחר הגשת התקנון שכאמור לא היה לרוחי החלטתי לפרוש מהצוות, שגם כך הלך והצטמק משיבה לשיבה.

אני את שלי עשיתי ומתוך ראייה את העתיד והכיוון שאליו מנסים להפוך את בית-הכנסת, אני בצער רב אמלא את החסר בבתי-כנסת אחרים או בבית. אני לא רואה את עצמי שייך לסוג כזה של בית-כנסת ואתמקד יותר בנושא בריאותי האישית, ואמשיך לתת את כולי לטיפול ושיפור בית-בלונד. אז כמו משה שראה את הארץ מנגד, כך גם אני אמשיך לחלום על בית-כנסת שיהיה גם לטעמי ולרוחי, ואין ברצוני להכפיש את שמו של אף אחד, רק חבל לי שהיושר נשאר מחוץ למשחק.

שבת שלום ושיעבור הכל ממול.

פרשת השבוע: "וארא"

כניסת השבת: 16:16

יציאת השבת: 17:27

שפי

זועי, איפה את?

ביום שישי שעבר, זועי, הכלבה של ג'יין ואיזק נעלמה. מעייני, השכנה שמאד אוהבת אותה, חשה גם היא מוטרדת ועצובה, כמו בעלי הכלבה. בטיול יומי עם הכלב שלה, כאשר הגיעו לאיזור מתחת לשכונת החרמון, ראתה מעייני קבוצת נערים בשדה, ועמם כלב גדול. אולי אלו הם שגנבו את זועי!?! מעייני רצה מהר לבית מש' פורסטר כדי לשאול מהם משקפת. וראתה והנה זועי קשורה בחבל!! מיד התקשרה לאבא אסף לבוא עם טרקטרון. כאשר התקרב אסף במהירות לכיוון הנערים, הם עזבו את החבל והתפזרו בפניקה, והרי לכם סוף טוב לסיפור, שאירע רק בשל ערנות ומחשבה מהירה של בת משק.

ג'ויס אב

טיפ קטן שכל אחד מאיתנו יכול לעשות כדי להציל את כדור הארץ שלנו

מקבלים ומשלמים חשבונות באינטרנט - הדו"ח החודשי מהבנק הביתה עולה לכם כסף שאפשר לחסוך אם בודקים את החשבון דרך האינטרנט. בנקים שונים גם מציעים הטבות למוותרים על שליחת החשבונות הביתה. הפעולה לא רק חוסכת עצים וטונות של זבל, אלא גם את הדלק של העברת הדואר אליכם הביתה

60

תחרות צילומים
לטי-שרטים T.SHIRTS
לחג השישים של המשק

60

כל מי שיש לו רעיון גרפי או צילום מתאים
מוזמן להביא אותו אלי אישית או בת.ד מס. 123

תאריך אחרון למסירת החומר: ה-1 בפברואר
תודה. רג'י

60

Parents Page 04.01.08

Crumbs for a New Year:

Happy New Year (2008) to all our readers.

The New Year was celebrated in style in the pub and Friday night 28/12 (no sense being drunk and hungover in the middle of a work week, right?) For those who haven't been to the pub in a while: go! The place has been renovated and looks wonderful and is a great option as a place to celebrate almost anything.

Before closing 2007, Yehuda Magid, of the Sabre Group (Harmatz), brought his unit here and they were royally entertained in the club room adjacent to their houses. That, after a night of navigation by the Jordan and the hills surrounding the kibbutz in the freezing cold! They finished up at 6 AM at the gate of the kibbutz.

The Welfare committee people had a day out to celebrate the end of 2007. They went to a village in the western Galilee and learnt about their way of life before being served a complete vegetarian lunch. A very nice way to end the year.

The inventory in the clinic and the mini-market went off without a hitch and they learnt a very important lesson: everything is facilitated with a little bit of chocolate! So leave the Aspirin and the Acomol and get with the chocolate....especially as the mini-market stocks such a large variety!

Chateau Pearlson has opened for business once again. If you don't feel like making supper, or like going to Rosh Pinna, just give Reggie a call and arrange a date. Believe me: no one goes away hungry from Reggie's!

Though it happened several weeks ago, we forgot to mention it (mea culpa): Idan Ben-Zeev has finished his army service and is now working to save money for his trip abroad.

Ruti, Gadi and Mali Amit are taking a quick trip to Geneva, Switzerland to meet Yotam, who is awaiting the arrival of his buddies for a ski holiday.

As in every year, the 12th graders arranged to have their end of year party in the (newly renovated) pub and there were 140 youngsters there for refreshments, music and dancing until the wee hours of the morn....when they were allowed to go to school an hour later than usual and bleary eyed, trudged to the bus stop....

Mazal Tov to Rafael Sela who celebrated his first birthday 30.12.07.

A special thanks to Shar Kasdan who has accepted the challenge and joined the writers of the Village News. If you have anything to report, just pick up the phone to one of us and the message will be relayed to whoever is writing that week.

Hope this is a better New Year than the last one....

The Steiners

Kfar Hanassi offers Condolences to:

Naomi, Ruthy, Avner and their families

***On the death of their father / grandfather
Yankel Mendzagorski (Z"L)***

Eulogy:

"Dad,
Nine years have passed since our beloved mother was taken from us, and despite being so attached to her, you were able to carry on and offer us emotional support, warmth, love and concern so we wouldn't feel we lacked for anything; despite your own loneliness.

To our sorrow, three months ago you had a nasty fall and once again had to show your strength in order to survive the various medical treatments that became necessary. Despite your will, your wonderfully caring heart just couldn't stand the extra burden and finally gave out.

Dad, we're standing here by your open grave and can't understand how to deal with our loss. Your gone but we're still here will the pain of our loss and now you're no longer here to comfort us. We have to find the strength to carry on and miss you in every memory we retain.

We promise to look keep in touch with and look out for each other. Take good care of mom up there.

Naomi, Ruthy and Avner.

Ayelet Merom and Rafi Frank also read eulogies.

A Dog Story....

Last week Jane and Izaks dog, Zoe, went missing. She is well liked by all the neighbors so they all went looking for her.

At a distance we saw a group of kids with big dog. Maayani ran to the Forrester's to borrow binoculars and we saw that it was Zoe and she was on a rope.

She called her dad, who came like lightening on his ATV. The kids scattered and Zoe was returned home, thanks to the awareness initiative that Maayan showed.

Environmental Tip of the Week....

Did you know that you can check your bank account on the internet and there are banks that offer not to send mail (all that wated paper) if that's what you choose? Think of all the paper you can save by opting NOT to receive bank notices....

The Messiah and Me in New York....

I was born in December and they say that the Messiah was too....but this week he's playing overtime at the various churches, Carnegie Hall and Lincoln Center, (thanks to Handel). It was interesting seeing creche scenes and I even took part in a Sing-In at Lincoln Center, together with another 2000 people (from the audience). There were 12 conductors and each had a different part of the Handel's opera to handle. There was no orchestra, which was a bit disappointing. Not to mention keeping the same rhythm for a 12 part choir.

One of the conductors brought along the Youth Choir of Connecticut (known for their Christmas caroling – which they did before the start of the program). There was an interpretation of the Song of Peace (by a rabbi's daughter). In order to keep things perfectly 'politically correct' there was an African song in the program as well...and Hispanic, Korean, Russian, Italian, Chinese...etc.

You can hear hundreds of languages spoken on the streets of New York. There is a national problem of illegal immigration, which in this year of presidential campaigning takes on a color all its own. All the restaurants in NY might have to close if they sent all the illegal immigrants back. Sound familiar?

The hole in the ground caused by the fall of the Twin Towers has not been filled in and the planned building project has been bogged down, so it may take years to complete.

It's already snowed considerably but in NY itself the snow never stays due to the heat generated by the subway system. The store windows are decorated with Hannukah lamps and Christmas trees (even though Hannukah has passed) because they don't want to seem discriminatory to anyone.

Happy (Gregorian) New Year.

Sara Davolt.

Birthdays:

06.01 Shani Shuval

Or-Rav Nevo (Marcuson grandson)

07.01 Ella Fink

Shachar Gedalizon

Joel Glick (grandson)
Noa Ziv (Frank granddaughter)

08.01 Tammy Potash
Yarden Giladi
Nili Ben-Zvi (granddaughter)

09.01 Uri Shuval

10.01 Gershie Epstein
Hadas Sina (grandson)
Ariel-Moshe Collett (grandson)
Aliya Pearlson (granddaughter)

11.01 Estelle Hatzor – 70
Lee Easton (granddaughter)
Shauni-Sivan Ben-Natan (granddaughter)

12.01 Harry Smith
Pearl Ben-Atar
Dean Ben-Zvi (great grandson)

Commemorations:

Mr. Abraham Gilmore	29.01.90	בשבת תש"ן	ג
Mrs. Cecilia Bergman	20.01.99	בשבת תשנ"ט	ג